ÎNALTĂ SOLIE A PĂCII

Vizita oficială efectuată de președintele Consiliului de Stat, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Islamică Pakistan, la invitația președintelui Zulfikar Ali Bhutto, precum și vizita neoficială întreprinsă în Iran, la invitația Șahinșahului Mohammad Reza Pahlavi, reprezintă, fără îndoială, principalele evenimente din ultima săptămînă, evenimente de o incontestabilă importanță și de majoră semnificație în evoluția relațiilor reciproce, dar — în același timp — cu puternice rezonanțe și în planul vieții politice internaționale.

Ambele vizite — înaltă solie a păcii, înțelegerii și colaborării — constituie o nouă manifestare a politicii externe a partidului și statului nostru, care, așezînd în centrul preocupărilor dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, acționează totodată, dovedind fermitate și o largă inițiativă, pentru extinderea relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de orînduire socială, în spiritul coexistenței pașnice, în interesul înțelegerii și cooperării internaționale.

Reportajele apărute în presă, cele filmate și prezentate de Televiziune, ca și amplele relatări ale radiodifuziunii ne-au înlesnit tuturor posibilitatea să urmărim momentele acestor vizite, călduroasele manifestări de prietenie și simpatie pentru poporul român, de prețuire pentru țara noastră, de admirație și respect față de remarcabilul om de stat care este tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cunoscut astăzi în întreaga lume pentru politica pe care o promovează în apărarea dreptului de dezvoltare liberă a fiecărei națiuni, a dreptului fiecărui popor de a-și orîndui singur soarta, conform propriei voințe.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Am citit descrierile și am urmărit imaginile transmise din Islamabad, de la șantierul marelui baraj de la Tarbela și de la Institutul de Științe și Tehnologie, de la celelalte vizite întreprinse în provincia Punjab, în străvechiul Lahore, în marele centru economic și cultural Karachi și am trăit clipe de emoție și satisfacție, ne-am simțit stăpîniți de un puternic sentiment de mîndrie la gîndul că sîntem fiii unei țări care slujește cu credință ideile nobile, generoase, ale păcii, înțelegerii și colaborării internaționale și care are în tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU un strălucit reprezentant și militant neobosit pentru triumful acestor idealuri în lume.

Vizita oficială în Pakistan, în cadrul căreia au avut loc fructuoase convorbiri între președinții Nicolae Ceaușescu și Zulfikar Ali Bhutto, s-a încheiat — după cum se știe — prin semnarea Declarației solemne comune, document care întruchipează aspirațiile de pace și înțelegere ale celor două țări și care așează pe baze și mai trainice relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Islamică Pakistan. Referindu-se la principiile cuprinse în acest document, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta că **„în declarație sînt consemnate dorințele popoarelor român și pakistanez de a dezvolta o colaborare activă între ele și, totodată, de a participa împreună la triumful în lume al colaborării și păcii între popoare".**

Comunicatul comun dat publicității la sfîrșitul vizitei, pune, de asemenea, în evidență faptul că între cele două țări s-a și convenit asupra unor măsuri concrete de lărgire și dezvoltare în continuare a legăturilor bilaterale, corespunzător intereselor ambelor popoare, spre folosul cauzei păcii și înțelegerii în lume.

După Pakistan, itinerarul înaltilor soli ai poporului român a continuat cu vizita neoficială în Iran.

Inscriindu-se în contextul unei evoluții continuu ascendente a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare, această vizită s-a desfășurat în aceeași atmosferă însuflețită, de prețuire și stimă, constituind o importantă contribuție la dezvoltarea și mai largă a relațiilor bilaterale, ale căror caracteristici sînt respectul și înțelegerea reciprocă.

La înapoierea în țară, populația Capitalei a făcut o caldă și entuziastă primire tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, manifestîndu-și, ecou al gîndurilor și sentimentelor întregului popor, satisfacția și adeziunea deplină față de politica externă a partidului și statului nostru, față de rezultatele fructuoase ale acestor două vizite întreprinse, atît în Pakistan cît și în Iran.

ECHIPA NAȚIONALĂ, ÎNTR-UN PROCES DE REÎMPROSPĂTARE A FORȚELOR

Așadar, în locul lui Angelo Niculescu, eliberat săptămîna trecută din funcția de antrenor al echipei naționale (nu însă fără ca Biroul federal să-și exprime aprecierile pentru activitatea rodnică a fostului conducător tehnic al națională, pentru contribuția sa la succesele obținute în ultimii ani de fotbalul românesc), luni a fost numit în acest post antrenorul **Valentin Stănescu.**

Cu ocazia conferinței de presă în cadrul căreia a fost făcută publică această decizie, tov. Mircea Angelescu, președintele federației, a ținut să precizeze că eliberarea din funcție a lui Angelo Niculescu n-a fost determinată de **rezultatele** din ultima vreme ale echipei, ci de unele fenomene care provocau îngrijorare, intervenite în viața lotului reprezentativ, și care făceau să nu mai existe garanția unei mobilizări totale, pe toate planurile, a acestui colectiv (într-un trecut nu prea îndepărtat remarcabil tocmai prin sudura sa), pentru atingerea obiectivului acestui an, calificarea în turneul final al C.M.

Schimbarea antrenorului a fost apreciată de către președintele F.R.F. drept **„una din acele situații firești care intervin în viața unei echipe"**, iar în legătură cu viitoarea activitate a lui Angelo Niculescu (rămas deocamdată în activul F.R.F., ca antrenor federal) s-a făcut precizarea că el va fi sprijinit de federație, pentru a lucra în continuare în fotbal, probabil la catedra de specialitate a Institutului de educație fizică și sport, de altfel o mai de mult exprimată dorință a fostului conducător tehnic al „tricolorilor".

Coincidența (va rămîne ea **simplă** sau, mai tîrziu, va căpăta și semnificații ?) face, deci, ca tot într-o zi de 15 ianuarie — dată la care, în 1969, se năștea pe Wembley ceea ce am numit ani în șir „noua echipă națională" — în viața reprezentativei noastre să se producă o netă cotitură. La frînele „team-ului tricolorilor" trece un om nou pe care l-au recomandat Biroului federal **atît calitățile sale profesionale** (Valentin Stănescu a pornit „de jos" în această meserie, urcînd treaptă după treaptă și obținînd bune rezultate cu echipele de club la care a activat), **cît și anumite trăsături de temperament**, socotite drept indispensabile în momentul actual, de impas — mai ales ca atmosferă internă — pe care-l străbate lotul. Noua politică federală în ceea ce privește echipa națională își găsește exprimarea, de altfel, și într-un alt element organizatoric, acela că **se oficializează funcția de antrenor secund al echipei naționale** (care lui Ion Voica, secondantul lui Angelo Niculescu, nu-i fusese atribuită), fiind numit pe acest post proaspătul antrenor federal, anterior antrenor al Farului Constanța, prof. **Robert Cosmoc**, iar pentru a completa imaginea colectivului de lucru operativ aflat acum la timona echipei, să menționăm și „votul de încredere" pe care noul responsabil tehnic, Valentin Stănescu, l-a acordat doctorului **Dumitru Tomescu**, cu care și-a manifestat dorința de a lucra în continuare.

Iată, prin urmare, scurta „criză" de la conducerea echipei naționale soluționată în interval de mai puțin de o săptămînă ! Și nici nu se puteau admite tergiversări, din moment ce pînă la primele acțiuni concrete ale echipei naționale în acest an, timpul se măsoară în zile. S-a pus astfel capăt supozițiilor, „pronosticurilor". Apropo de acest subiect, multă lume (poate și sub influența unei știri transmise de agențiile de presă), a crezut la un moment dat că înlocuitorul lui Angelo Niculescu va fi **Ștefan Covaci**, al cărui contract cu Ajax Amsterdam expiră la 1 iulie a.c. Președintele federației, în conferința de presă de luni, a făcut însă precizarea că dacă F.R.F. s-a gîndit — în ultima vreme — și la Covaci a făcut-o vizîndu-l pe reputatul nostru tehnician nu ca antrenor al echipei naționale ci, ca **director tehnic** al federației, formulă de viitor și care, firește, nu poate fi scoasă din discuție.

Prin urmare, Valentin Stănescu pornește la lucru.

Are, fără nici o îndoială, o misiune grea dar în care se angajează cu tragere de inimă, cu entuziasm. El a și declarat că aderă la obiectivul pe care și l-a propus federația, **calificarea echipei României pentru viitorul turneu final al C.M.**, pe care-l consideră tangibil.

Care sînt primele „luări de poziție" ale noului antrenor ?

Mai întîi, el a anunțat că **în ceea ce privește compoziția lotului nu va face „revoluție"**, considerînd că o serie de oameni de bază ai efectivului anterior nu pot fi ignorați, poziție pe deplin logică, în condițiile fotbalului nostru actual, care nu dispune de un fond de jucători de nivel internațional atît de vast încît un nou antrenor să vină și cu inovații totale în materie. De altfel, lotul pe care-l publicăm în ultima pagină (aceste rînduri sînt încredințate tiparului înainte de ședința de aseară a Biroului federal care a ratificat lista depusă de Valentin Stănescu) poate fi elocvent, ilustrînd linia noului antrenor în această privință.

În al doilea rînd, se poate sesiza intenția (declarată, de altfel, și destul de ferm conturată) de a se proceda la **o remaniere a concepției de joc a echipei naționale**, în special în ceea ce privește jocul său la mijlocul terenului. Valentin Stănescu cere însă (și nu putem să nu ne alăturăm lui) un oarecare timp de sedimentare, de verificare, de perfecționare, promițînd însă că **observarea concretă a noutăților și ameliorărilor pe care le va introduce în jocul „team"-ului reprezentativ nu va întîrzia peste termenul primelor meciuri oficiale ale echipei.** Dar, cum acestea vor avea loc în luna mai și cum fiecare punct contează decisiv în „economia calificării" este de presupus că noul antrenor va trece la punerea în practică a ideilor sale chiar de la cele dintîi jocuri ale echipei, în prima jumătate a lunii februarie, în Spania și, probabil, în Franța, la Nîmes, unde se tratează un meci cu echipa în care activează Pîrcălab.

In altă ordine de idei, noul antrenor al echipei naționale ține să transmită antrenorilor echipelor divizionare **A dorința sa de colaborare cu ei**, apelul la ajutorul lor, ceea ce ne face să credem că atît de utilul schimb de idei dintre responsabilul direct al echipei și principalii săi „furnizori", oamenii care-i au în mînă pe componenții lotului în cea mai mare parte a anului, va funcționa de o manieră care să însemne una din premisele realizărilor pe care și le propune echipa în acest an dificil.

Ni se pare însă necesar să ne referim și la un alt aspect pe care îl relevă și președintele F.R.F. zilele trecute, acela că actualmente, **în legătură cu echipa noastră națională „nu e vorba despre o simplă schimbare de antrenor, ci și despre o schimbare de mentalitate"**, afirmație care te duce cu gîndul, în mod logic, nu atît la antrenori cît la jucători. O cotitură decisivă se impune în această privință pentru că, așa cum subliniau mai mulți membri ai Biroului federal, acesta a fost „punctul nevralgic" în ultimul timp, de aici au pornit fisurile unui organism care, ani de zile, a rezistat atîtor intemperii. Federația interpretează corect fenomenul, din moment ce anunță, pentru mîine, **o primă convocare a lotului la București**, pentru a se sta de vorbă cu jucătorii **„altfel decît pînă acum"** și pentru a li se arăta ce se așteaptă de la ei în acest an al unor atît de dificile angajamente ale fotbalului românesc. Credem, de aceea, că nu greșim dacă sesizăm, în această nouă atitudine a Biroului federal și o nuanță autocritică pentru că, în definitiv, echipa națională, problemele sale, nu constituie o treabă personală a lui „X" antrenor azi, sau a lui „Y" antrenor mîine, ci angrenează și răspunderea conducerii însăși a fotbalului românesc.

In acest context, să urăm succes lui Valentin Stănescu, colaboratorilor lui imediați, precum și tuturor celor angajați (și cu răspunderi) în acest an, în marele efort pe care echipa națională îl va face pentru a obține din nou un loc printre primele reprezentative de fotbal din lume.

Noul antrenor, Valentin STĂNESCU și...

...secundul său Robert COSMOC

Radu URZICEANU

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

NOUTĂȚI

Așadar, copii ai durerii, pregătirile au început. Băieții au plecat la munte să se oxigeneze nițeluș, terenurile zac sub soarele nefiresc în care ninsoarea ismenită și zgîrcită pare ceva de pe lumea cealaltă. Mingile, cum citim în ziare, vor fi scoase la echipe numai joi. Pînă atunci marșuri, crosuri, ascensiuni, jocuri copilărești, de sezon, cum s-ar zice. Doctorii au treabă multă, se ia pulsul, se dă cu ciocănelul în genunchi, magazionerii repară echipamentul, fabricile de textile lucrează febril la croirea noilor tricouri ce vor fi lansate în primăvară. Virgil Economu mi-a pus pe masă, ieri, ultimele sale lucrări despre fotbal. L-am privit pe acest neostenit animator al fotbalului nostru, care slujește de atîția ani ideea scumpă nouă, a unui sistem de joc românesc și pe care nimeni nu o aplică.

— Fotbaliștii te citesc, maestre ?

— Da, de unde ! N-au timp pentru așa ceva.

Privesc mihnit cele două cărți, una cu coperta verde, cealaltă cu o copertă maron-negru. Știu că fotbalul se practică și se învață cu mingea la picior, dar parcă nitică literatură în jurul lui, nu strică. Citi halfi de margine lasă lunea țoiul și se închid la gura sobei ca să mai vadă ce-i cu regulamentul ? Citi portari în loc să sugă vinișor negru, îndulcit cu zahăr și atins cu scorțișoară stau cu cartea pe burtă ? Dar antrenorii ?

Antrenorii, săracii, ei chiar că nu au timp. Unde și cînd să stai să faci tabele și tabelașe, pentru că, să știți, și în fotbal, birocrația s-a întins ca o pecingine. Unde mai pui ședințele, ședințe peste ședințe că pentru totul trebuie să faci ședințe, altfel contabilii cum să te creadă, cum să-ți dea banii de care ai nevoie ?

Deci dinspre antrenori nici o speranță, ei la teren vor li tari, la alergătură, la sfaturi :

— Voi la apărare, nu țineți mingea ! Vol, la înaintare șutați din toate unghiurile ! și așa mai departe...

Deci echipele s-au împiciorogat, ca să spunem așa, treaba merge înainte, noi muncim cu spor. Dar se face, frații, ce trebuie și cum trebuie ? Să sperăm că da, că ne-am săturat de mîte moarte...

Ce-ar mai fi nou ?

A, era să uit, Angelo a plecat. Omul cel mai contestat din toate timpurile noastre fotbalistice s-a retras la o catedră de unde va lumina mințile elevilor săi. Îl vom regreta pe Angelo ? Ne vom pune cenușă în cap abia peste cîteva luni ? Cine mai știe ? !

Valentin Stănescu, profitînd de previziunile noastre s-a instalat pe **scaunul electric** al Federației. Va fi el cel așteptat de toată suflarea fotbalistică a țării ? Depinde și de el, dar nu numai de el. Am citit că primul apel pe care l-a făcut a fost către colegii săi de la cluburi : Dați-mi-i pe cei mai buni, dați-mi obosiții voștri să fac oameni din ei !

E frumos, dar să vedem ce vor face în realitate colegii pentru că-i cunoaștem bine. Cînd aud de **națională** parcă aud de ciumă. E de înțeles undeva, nu-i ușor să lucrezi cu loturi descompletate, dar nici calificarea pentru '74 nu-i o treabă care poate fi socotită secundară. Cum o să împace capra cu varza Valentin Stănescu, nu știm. Ce știm este că e băiat energic și asta trebuia la națională pentru că melancolia lui Angelo se transmitea și jucătorilor.

Să fie într-un ceas bun !

Dar să nu uităm noutățile...

Noutate este și faptul că lui Răducanu i s-a dat amnistie. Valentin Stănescu l-a și titularizat în poarta tricolorilor. Este o măsură de forță care-mi place, dar care va costa dacă Răducanu va intra iar în pielea lui de clovn. Nu am nimic cu cei ce încearcă să se reabiliteze, dar cunoscîndu-l pe portarul rapidist știu că o să facă clipe și dulci și amare, după chef. În ce mă privește eu dacă mai trăiesc o scenă, știți dv. de care, mă jur că o să cer neostenit distrugerea Cartaginei și nu va fi ușor pentru nimeni, dar-mi-te pentru împricinat ?

Să credem noi că Valentin Stănescu a debutat cu o eroare sau el e un mare psiholog care l-a angajat în felul acesta pe Tamango să mănînce jar ?

Vom trăi și vom vedea...